

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 27. januar 2015 i sag nr. BS 5-1106/2014:

[Indklagede]
mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøger er ved Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 idømt en bøde på 15.000 kr for tilsidesættelse af god advokatskik. Advokatnævnets afgørelse er i medfør af retsplejelovens § 147 d indbragt for retten.

Sagsøgerens påstand er, at Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 ophæves, subsidiært at kendelsen ændres således at sagsøger tildeles en irettesættelse, subsidiært pålægges en bøde mindre end kr. 15.000.

Sagsøgtes påstand er stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende:

Til støtte for sagsøgers principale påstand gøres det gældende,

- at sagsøger ikke er gået videre end berettigede hensyn til klienten [Firma X'] interesser tilsiger ved at fremlægge det omhandlede forligstilbud, som var accepteret af hans klient og dermed var blevet til en forligsaftale,
- at sagsøger var nødsaget hertil idet han ellers ikke kunne nedlægge påstand på vegne sin klient, og fremføre anbringende til støtte herfor,
- at sagsøger som advokat har en egentlig pligt til at foretage disse procesuelle skridt for at varetage sin klients interesser, samt
- at forligsaftalen under alle omstændigheder var blevet oplyst under klien-

- tens og klagers partsforklaringer.
- at sagsøger ikke er gået videre end hvad berettiget hensyn til sin klients hensyn tilsiger ved at rette henvendelse til Skattecenter [bynavn], og
- at sagsøger har været nødsaget hertil, fordi klager (s advokat) undlod at forholde sig til sagsøgers meddelelse om, at sagsøger agtede at henvende sig til SKAT, således at klager (s advokat) bidrog ikke konkret til at afhjælpe den berettigede tvivl og klagers momsmæssige registrering, som var opstået grundet relevante forhold: CVR nummer og kon-tonummer, og
- at en retssag kan/skal afvises fra domstolene, hvis den indbefatter ”sort arbejde” og/eller ikke moms-pligtige ydelser,
- at sagsøgers henvendelse til Skattecenter [bynavn] den 8. marts 2013 (bilag 6) derfor både var berettiget og nødvendig for at varetage sin klients interesser under retssagen samt
- at sagsøger som advokat har en egentlig pligt til at foretage henvendelsen til SKAT.

Det bestrides:

- at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retspleje-lovens § 126, stk. 1.

Til støtte for den subsidiære påstand gøres det gældende:

- at sagsøger ikke tidligere er dømt for at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,
- at der foreligger sådanne formildende omstændigheder, at sagen passende kan afsluttes med en irettesættelse subsidiært en mindre bøde end kr. 15.000 efter rettens skøn.

Sagsøgte har gjort gældende:

at	brevet / opgørelsen af den 5. december 2012 indeholder et forligstilbud,
at	en modpart i en retssag ikke overfor retten må fremlægge eller oplyse om den anden parts forligsforslag uden udtrykkeligt samtykke fra denne,
at	forligsforslagets krav om skriftlig accept og den omstændighed, at klageren ikke ønskede at drøfte parternes mellemværende pr. telefon, tilsagde, at forligsforslaget ikke var accepteret,
at	sagsøgeren ikke har haft belæg for at antage, at der var sket mundtlig accept af forligsforslaget, og
at	sagsøgeren ved at fremlægge forligsforslaget uden klagerens samtykke har tilsidesat god advokatskik.

Jeg gør videre gældende,

at	en henvendelse til SKAT som den foreliggende er et alvorligt skridt, som kræver forudgående nærmere undersøgelser og reel mistanke om kritisable forhold, førend den rettes,
----	--

at	de forhold, som danner grundlag for henvendelse ikke ses at være underbygget og have en klarhed, som kan berettigge henvendelsen,
at	henvendelsen og truslen om samme primært synes at være sket for at opnå en fordelagtig retsstilling for sagsøgerens klient,
at	henvendelsen ikke havde et tilstrækkeligt sagligt og materielt indhold,
at	sagsøgeren ved fremsendelse af henvendelsen til SKAT er gået ud over, hvad der kan anses for berettiget til varetagelse af klientens interesser, og
at	sagsøgeren også i denne sammenhæng har gjort sig skyldig i tilsidesættelse af god advokatskik.

Sanktionen er passende fastsat.

Forklaringer:

[Indklagede] har forklaret, at han er 39 år gammel. Han har møderet for Højesteret og har ikke tidligere fået afgørelser fra Advokatnævnet. Vedr. den konkrete sag forklarede [indklagede], at han tog sagen under behandling den 28. januar 2013 efter et møde hos klienten, [Y], der var blevet stævnet. Klienten, [Y], mente ikke, der var en sag, fordi han havde indgået forlig med modparten. [Y] beskrev forløbet af sagen for ham, herunder at sagsøger i sagen var en samarbejdspartner. Under mødet med klienten slog han op i cvr-registeret og kunne konstatere, at det cvr-nummer, der stod på fakturaerne, ikke fandtes. Han kiggede også bilagene igennem og kunne konstatere, og fakturaerne ikke så ens ud. Han og klienten undrede sig og konkluderede, at der var noget galt. Vedr. bilag 3, side 14 forklarede klienten ham, at der var indgået forlig med afsætning i dette. Det, der ifølge klienten var gået galt, var, at parterne ikke kunne finde ud af rækkefølgen for kreditnota og betaling. Han udarbejdede et svarskrift 2 dage senere, den 30. januar 2013. De bilag, han fremlagde med svarskriftet, havde han fået udleveret under mødet med klienten. Han fremlagde forligsteksten, da det var en del af den subsidiære påstand i svarskriftet og til støtte for påstanden. Han er af den opfattelse, at det var et "tilsyneladende accepteret forligstilbud", hvorfor han fandt, at det kunne fremlægges. Vedr. den principale påstand i svarskriftet fik han ikke noget konkret svar fra sagsøger i sagen, kun en kort bemærkning i replikken. Ved en mail af 27 februar 2013 bad modparten både ham og klienten om at betale til et andet pengeinstitut, end anført på fakturaen, det underbyggede hans opfattelse af, at der var noget galt. Klienten bad ham henvende sig til SKAT for at understøtte afvisningspåstanden, ligesom der var noget galt med nummereringen af fakturaerne, der ikke var fortløbende. Han fik ingen tilbagemelding fra SKAT men modtog oplysninger om SKATs afgørelse under et telefonmøde, ligesom han modtog sagens bilag 7 og 8 fra modpartens advokat. Efter dette ændrede han sin påstand i sagen og frafaldt i duplikken afvisningspåstanden. Den 19. september 2013 tog han af omkostningsmæssige årsager bekræftende til genmæle på sin klients vegne.

Inden han indsendte svarskriftet, havde han anmodet retten om udsættelse

med indsendelse af svarskrift, men dette var blevet nægtet. Han mener ikke at kunne nedlægge den subsidiære påstand uden at fremlægge forligsteksten. Han var ikke i besiddelse af den fulde mailkorrespondance, bilag A og B, men klienten, [Y], forklarede, at han i forlængelse af bilag A ringede til modparten og telefonisk indgik forlig. Det undrede både ham og klienten, at modparten alligevel stævnedes, men klienten forklarede, at det skyldtes, at parterne ikke var enige om samtidigheden af betaling og kreditnota. Vedr. det brev, han den 30. januar 2013 sendte til sagsøger i sagen (bilag 4), forklarede [indklagede], at han inden afsendelse af brevet havde slået selskabet op i cvr-registeret og gennemgået såvel gamle som nye fakturaer. Indholdet af hans brev var et spørgsmål. Han kunne i princippet have stillet uddybende spørgsmål til modpartens advokat. I brevet til modparten lagde han de objektive konstaterede fejl på bordet og kædede det sammen med forliget. Han mener dermed, at han gav modparten en chance. Formålet med brevet var delvist at få gennemført det forlig, klienten mente var indgået. Han lagde sin klients oplysninger til grund. Han overvejede ikke at søge yderligere oplysninger hos modpartens advokat, inden han rettede henvendelse til SKAT.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Vedr. fremlæggelse af forligstilbud:

Det er ubestridt, at sagsøger fremlagde forligstilbuddet for retten som bilag til det indleverede svarskrift, ligesom det er ubestridt, at modpartens samtykke til fremlæggelse af forligstilbuddet ikke forelå. Sagen var anlagt af modparten med henblik på inddrivelse af et pengebeløb, ikke med henblik på at gennemføre forligsteksten, og sagsøger burde derfor på det tidspunkt ikke have forudsat, at forligsteksten var tiltrådt af begge parter. På denne baggrund finder retten, at sagsøger har tilsidesat god advokatskik ved, uden at søge oplysninger hos modparten eller dennes advokat, at have fremlagt modpartens forligstilbud i retten.

Vedr. henvendelse til SKAT:

Det forhold, at sagsøgers klient modtog meddelelse om ændret betalingssted, at fakturaerne over tid havde ændret udseende, at der ikke var tale om fortløbende nummerering af fakturaer, og at det angivne cvr-nummer ikke kunne findes ved opslag i cvr-registeret, var ikke på det tidspunkt af sagsforløbet, og uden yderligere oplysninger, tilstrækkeligt til at antage, at der fra klientens modparts side forelå forhold, i strid med lov og ærbarhed. Når tillige sammenholdes med indholdet af sagsøgers brev af 30. januar 2013, hvorefter sagsøger meddeler, at han vil anmelde modparten til skattevæsenet, med mindre sagen forliges som anført i skrivelsen, findes sagsøger ved sin henvendelse til SKAT at være gået videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientens interesser tilsagde, og retten finder, at sagsøger derved har tilsidesat god advokatskik.

Sagsøgte påstand om stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 tages derfor til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal [indklagede] betale sagsomkostninger til Advokatnævnet med 10.000 kr. Beløbet er uden moms, da sagsøgte er momsregistreret. Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 stadfæstes.

Sagsøger, [indklagede], skal inden 14 dage betale sagsomkostninger til sagsøgte, Advokatnævnet, med 10.000 kr.

Helle Dietz
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aalborg, den 28. januar 2015.

Rikke Heby Pedersen, kt.fm. tlf. 99688590

København, den 28. maj 2014

Sagsnr. 2013 - 1507/SAF
8. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

[Klager], der som konsulent havde udført et arbejde for [Firma X] og den 10. januar 2013 havde sagsøgt selskabet for betalingen herfor, har klaget over, at [indklagede], der repræsenterede det sagsøgte selskab, har tilsidesat god advokatskik

- ved uden [klagers] samtykke under retssagen at have fremlagt [klagers] forligstilbud af 5. december 2012, og
- ved den 8. marts 2013 uden at have sagligt belæg herfor at have anmeldt [klager] til Skattecenter [bynavn] for moms- og skatteunddragelse.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 3. maj 2013.

Sagsfremstilling:

[Klager] udførte som konsulent et arbejde for [Firma X]. Han sendte den 5. december 2012 selskabet en opgørelse over sit tilgodehavende i et forsøg på at opnå et forlig om parternes økonomiske mellemværende.

Ifølge [klager] blev henvendelsen af 5. december 2012 ikke besvaret af selskabet inden udløbet af den angivne frist den 12. december 2012, og han anlagde den 10. januar 2013 sag ved Retten i [bynavn] mod selskabet med påstand om betaling af 21.671,69 kr., svarende til summen af flere fakturaer.

[Firma X] henvendte sig til [indklagede], der i sit svarskrift gjorde gældende, at hans klient mundtligt havde accepteret forligstilbuddet af 5. december 2012, og han fremlagde forligstilbudsskrivelsen sammen med svarskriftet.

[Klager] nedlagde påstand om, at skrivelsen af 5. december 2012 skulle udgå af sagen, da der var tale om et ikke accepteret tilbud, og at han ikke havde givet tilladelse til, at det blev fremlagt.

[Indklagede] nedlagde påstand om, at skrivelsen skulle fremlægges og indgå i sagen, og gjorde bl.a. gældende, at forligsforslaget var fremsendt, inden nogen af parterne var repræsenteret ved advokat, og at hans klient under sin partsforklaring ville forklare, at han havde tiltrådt forligsforslaget.

Retten bestemte ved kendelse af 6. juni 2013, at skrivelsen skulle tillades fremlagt, da det ikke på forhånd kunne antages, at den ville være uden betydning for sagen. Retten præciserede, at den ikke herved havde taget stilling til bilagets bevisværdi og ikke havde taget stilling til, hvorvidt det var i strid med god advokatskik at fremlægge bilaget.

[Indklagede] tilsendte [klager] svarskriftet ved et brev af 30. januar 2013, og gjorde heri opmærksom på, at han havde konstateret uregelmæssigheder med hensyn til nummerering af fakturaer og angivelse af cvr.nr. i fakturaerne, samt at der var anmodet om betaling til et andet pengeinstitut end angivet på fakturaerne. Forholdene var tillige nævnt i svarskriftet.

[Klager] reagerede ikke på de nævnte bemærkninger, men anførte blot i sin replik af 22. februar 2013: *"Sagsøgtes bemærkning om påstået manglende iagttagelse af bogføringsloven synes ikke at have nogen relevans i nærværende sag."*

[Indklagede] rettede herefter efter anmodning fra sin klient henvendelse til Skattecenter [bynavn] den 8. marts 2013 og bad på klientens vegne SKAT om at foranstalte en nærmere undersøgelse i anledning af, at der på 3 fakturaer var påført et cvr.nr., der ikke fandtes i Det Centrale Virksomhedsregister, at fakturaerne ikke var nummereret fortløbende og i tidsmæssig kronologisk rækkefølge, og at hans klient var anmodet om at betale til et nyt pengeinstitut i forhold til, hvad der fremgik af fakturaerne.

SKAT rettede henvendelse til [klager], der redegjorde for forholdene, og SKAT meddelte herefter den 15. april 2013 [klager], at SKAT ikke ville foretage sig yderligere vedrørende anmeldelsen.

[Klager] har den 21. oktober 2013 sendt dombogsudskrift af 20. september 2013 fra Retten i [bynavn], hvoraf fremgår, at [Firma X] har taget bekræftende til genmæle og herefter er blevet dømt til at betale det påstævnte beløb med renter og omkostninger.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik

- ved uden [klagers] samtykke under retssagen at have fremlagt [klagers] forligstilbud af 5. december 2012, og
- ved den 8. marts 2013 uden at have sagligt belæg herfor at have anmeldt [klager] til Skattecenter [bynavn] for moms- og skatteunddragelse.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at det var et bevistema under retssagen, hvorvidt der var indgået forlig mellem parterne, og at [retten] ved en dom af 21. oktober 2003 har fastslået, at et tilsyneladende tiltrådt forligsforslag ikke er undergivet nogen særlig kollegial tavshedspligt.

Henvendelsen til Skattecenter [bynavn] på klientens vegne var berettiget og adækvat, da [klager] ikke benyttede sig af muligheden for efterfølgende at korrigere eller kommentere hans bemærkninger i skrivelsen af 30. januar 2013 og i svarskriftet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Har en part forud for en verserende retssag, voldgift eller anden tvistløsning tilbudt forlig, må modparten ikke over for den afgørende instans fremlægge eller på anden måde oplyse om forslaget uden udtrykkeligt samtykke fra modparten. Advokaten må derimod fremlægge og oplyse om forligsforslag fra egen klient.

Det er ubestridt, at det i sagen omhandlede bilag indeholder et forligstilbud, og at modparten ikke har givet sit samtykke til, at det blev fremlagt under sagen.

Retten har ved sin kendelse om, at bilaget kunne fremlægges understreget, at der herved ikke er taget stilling til, om fremlæggelsen er i strid med god advokatskik.

På denne baggrund finder Advokatnævnet, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved under retssagen at have fremlagt [klagers] forligstilbud af 5. december 2012.

Advokatnævnet finder endvidere, at [indklagede] også ved sin henvendelse til Skattecenter [bynavn] på det foreliggende grundlag er gået videre end berettigede hensyn til klientens interesser tilsagde.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en samlet bøde på 15.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 15.000 kr.

På nævnets vegne

Jon Stokholm